

Donderdag 3 februari 1916 – ochtendeditie

Londen, 2 februari. Officieel uit het hoofdkwartier in Frankrijk:

Vanochtend omstreeks half twaalf heeft de vijand een overval beproefd op onze schansen bij de weg van Ieper naar Pilkem. Aan de aanval ging geen geschutvuur vooraf. Hij is gemakkelijk door ons vuur afgeweerd.

Donderdag 3 februari 1916 – avondeditie

Goederen naar België.

Om te voorkomen dat een gedeelte der goederen, welke van ons land naar België worden uitgevoerd, gebruikt worden voor onbetrouwbare handelsspeculaties en om het doel te bereiken, dat de beschikbare levensmiddelen geheel en al ten goede zullen komen aan de openbare besturen of die comités, welke zich onder waarborg van de openbare besturen geheel belangloos wijden aan de zorg van de volksvoeding in België, is te dien einde in overleg met de minister van landbouw, nijverheid en handel, en de heer Fleskens, voorzitter van de rijkscommissie voor de voorziening van levensmiddelen, in de grensgemeenten, de volgende regeling getroffen.

Er is een commissie in het leven geroepen, welke alle aanvragen voor uitvoer naar België zal hebben te overwegen, zodat alleen goederen, door haar gunstig geadviseerd, zullen mogen worden uitgevoerd. De commissie bestaat uit de heren Camille Huysmans, van Cauwelaert en Arthur Buyse, Belgische kamerleden. De commissie is bevoegd zich adviserende leden toe te voegen, waartoe reeds werd aangewezen de heer John Schellekens, industrieel te Enghien, terwijl

het in de bedoeling ligt een plaats in deze adviserende commissie te reserveren voor een of meer Waalse afgevaardigden.

De controle in België, voor de verdeling en aanwending der goederen, geschiedt door de commissie Fleskens.

Het bestuur van de Belgische controlecommissie is tijdelijk gevestigd in de Theresiastraat 49 in Den Haag, waar dus voortaan alle aanvragen voor uitvoer naar België zullen worden beoordeeld.

De commandant van het veldleger, het militair gezag uitoefenend in Noordbrabant, Limburg en Gelderland ten zuiden van de Nederrijn, buiten het gebied der stellingen en afzonderlijke forten, alsmede in een gedeelte der gemeente Rilland-Bath, heeft de toegang tot en het verblijf binnen het in de staat van beleg verklaarde deel van genoemd grondgebied ontzegd aan: Jeanette van den Hoek, wonende te Meer (België), aan Hubert Joseph Kerkhofs, leidekker; Joseph Janssen, metselaar, Guillaume Roox, metselaar, alle drie wonende te Veldwezelt (B), Adriaan Barthels, grondwerker, wonende te Lanaken (B), Willem Hendriks, arbeider, wonende te Smeermaas (B), Leonard Caubergh en Hendrik van Aubel, arbeiders, wonende te Lanaken en Jan Coox, arbeider, wonende te Rekem (B).

Berlijn, 8 februari. Officieel: In Vlaanderen antwoordde de vijandelijke artillerie levendig op onze, in breed front uitgevoerde krachtige beschieting van de vijandelijke stelling.

Enige tijd geleden is reeds aangekondigd, dat de Belgische regering binnenkort het Duitse witboek zou beantwoorden. Volgens de (officieuze) Belgische XXe Siècle zal het antwoord van de Belgische regering einde van deze maand verschijnen. Het zal een lijvig grijs boekdeel van 500 bladzijden zijn.

De Belgische kwestie.

In het Berliner Tageblatt schrijft Theodor Wolff: Sedert de rijkskanselier de 4e augustus 1914 in de Rijksdag mededeling gedaan heeft van de toen reeds begonnen actie op Belgisch gebied, is de Belgische kwestie aan de vrije gedachtewisseling onttrokken en het bespreken van de aangelegenheden der toekomst is nog in het bijzonder onmogelijk gemaakt door het verbod om de doeleinden van de oorlog te behandelen. Slechts de aanhangers van een ongebreidelde verslindpolitiek doen, door hun temperament gedreven, steeds weer het slot van hun mond. Omdat alleen deze stemmen hoorbaar worden, kunnen de Temps en de in Londen verschijnende Belgische bladen de oorlogsmoeë Belgen, evenals de overige wereld, voortdurend aan het verstand brengen, dat België slechts de keuze heeft tussen het voortzetten van de oorlog en de volkomen ondergang. Iedere ontkiemende vredesgedachte wordt onderdrukt met de bewering, dat in Duitsland ten hoogste een paar sociaaldemocraten en pacifisten zonder invloed niets van de opslokkingsplannen willen weten. Het is daarom nuttig en noodzakelijk van tijd tot tijd tenminste te zeggen, dat deze bewering onjuist is, zoals ook zal blijken op de eerste dag, dat men vrijuit kan spreken.

Het Belgisch Staatsblad bevat de volgende verklaring:

De regering van de Franse republiek en de regering van zijne majesteit de koning der Belgen zijn overeengekomen om gedurende de tegenwoordige oorlog de uitsluitende bevoegdheid te erkennen van de rechtbanken der betreffende veldlegers, aangaande de personen, die tot die legers behoren, welke ook het land is waar zij zich bevinden en welke ook de nationaliteit is der aangeklaagden.

In geval van overtredingen, op Belgisch grondgebied begaan, gezamenlijk of door medeplichtigheid, door personen behorend tot die twee legers, worden de Franse overtreders en hun

medeplichtigen voor de Franse militaire rechtsoverheid, en de Belgische overtreders en hun medeplichtigen voor de Belgische militaire rechtsoverheid gebracht.

In geval van overtredingen, op Frans grondgebied begaan, gezamenlijk of door medeplichtigheid, door personen behorend tot die twee legers, worden de Franse overtreders en medeplichtigen voor de Franse militaire rechtsoverheid, en de Belgische overtreders en medeplichtigen voor de Belgische rechtsoverheid gebracht, met uitzondering van de Belgische onderdanen, welke door de Belgische overheid in hechtenis genomen zijn.

De twee regeringen zijn insgelijks overeengekomen, om tijdens de tegenwoordige oorlog op het Frans grondgebied de uitsluitende bevoegdheid te erkennen van de Franse rechtbanken, aangaande de personen, die niet tot het Belgisch leger behoren, en handelingen zouden begaan welke voor dit leger schadelijk zijn; alsmede, op het Belgisch grondgebied, de uitsluitende bevoegdheid van de Belgische rechtbanken, aangaande de personen, die niet tot het Franse leger behoren, en handelingen zouden begaan, welke voor dit leger schadelijk zijn.

Het Belgische Staatsblad van 28-29 januari bevat het volgende besluit van koning Albert:

Art. 1. Elke militair, veroordeeld voor een bij het militair strafwetboek voorziene inbreuk, kan militair eerherstel bekomen.

Art. 2. Het militair eerherstel wordt door de koning verleend aan de veroordeelde die er zich waardig toe getoond heeft hetzij door een roemrijke daad, hetzij door een voorbeeldig gedrag voor de vijand.

Art. 3. Een uittreksel uit het koninklijk besluit waarbij het militair eerherstel werd verleend, wordt op aanzoek van de auditeur

generaal, gekanttekend op de gewijsden of eindvonnissen ten laste van de veroordeelde uitgesproken.

De in ere herstelde kan zich door de minister van oorlog een afschrift van het besluit laten afleveren.

Art. 4. Het militair eerherstel doet voortaan bij de veroordeelde al de uitwerkselen van de veroordeling ophouden, in overeenkomst met artikel 7 van de wet van 25 april 1896.

Art. 5. De Koninklijke besluiten waarbij, voor het in werking treden van onderhavige besluitwet, het militair eerherstel verleend werd, zijn bevestigd en zullen ten volle hun uitwerking hebben.

Het koninklijk besluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.